

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

— हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह : —

ग्रंथ क्रमांक

४३१३३३ (५९१)

ग्रंथ नाम

रोहणा.

विषय

कथा-पुराणे.

ॐ नमः ॥ मगहणोरुषिव्यासः रायापुटतिकथापरिसः पार्थहस्तना
पुरासः माहाडुखेयेतसे ॥ १ ॥ कल्लाचियाडुखेकरनः उलोपाहे अंतःकरणः स
द्दीतकंठजाणः जालाआसे ॥ २ ॥ नेत्रिअश्रुपातः टळटळांअसेपडतः श्वा
सउश्वाससांउतितः हाहाशब्दं ॥ ३ ॥ मार्गयेतां अर्जुनासीः आश्रयहोतसेमा
नसिंः म्हणोधणनलगतां क्षणासिः केवडाखेळमोडीयेला ॥ ४ ॥ असोपार्था
हस्तनापुरासिआलाः धर्मचरणीमाथावेविलाः मगभेटलाः बंधुवर्गीसीः
॥ ५ ॥ धर्मपार्थाचेंवदनपाहेः तवकोमाइलेआहेः दैन्यवाणीपाहेः धर्मपार्थ
देखिला ॥ ६ ॥ तबंधर्मबोलेवंचनः बातुतकोमाइलेवदनः तवंगहिंवरलाअ
र्जुनः मोहेंसागरउचंबळला ॥ ७ ॥ तबंधर्मम्हणोंबाजालेंकायेः पार्थासिव
चनपुसताहेः तबंधर्मासीअर्जुनपाहेः वृतांतअसेसांगतु ॥ ८ ॥ जीसकळ
यादेवेंसीः निजद्वामागेलेरुषिकेसीः इतिश्रीदारकेसीः माहांप्रळयोमोविं
नला ॥ ९ ॥ दैत्यप्रबळलेयोरुदारकेसिकेलिवाहारः सोळासहश्रअंतापुरः अप

मयपावलिं ॥१०॥ दारका बुडालि उदकांतः ठावनसे परिकळतः ऐसें सांगतां
 पार्थः धर्ममुर्छागत पडिलो से ॥११॥ पांडव असति आक्रंदतः नगर अवघें
 आरंभ करतः माहाशयें बोल होतः रुदना करिति नरनारी ॥१२॥ तवं धर्मा
 विहरलि मुर्छनाः रुपें दिसे दैन्यवाणाः मृगो आहा देवाना रायणाः ऐसें का
 य केलें स्वामियां ॥१३॥ कृष्णचाडुः खेपाहः द्रौपदि मनिं नसाहेः उदर ल
 लाट पिटिता हेः वदनि अभुष्टुं व ॥१४॥ देह जाला विषच्छः फुलि पडी
 लि मनासः विसरोनि गेलिलो जे ॥१५॥ तस्य मले कल्ल रूपि ॥१५॥ द्रौपदि
 असे आक्रंदतः जे विजळा वेगळि मासाळी हातः मोहे तै सित उफडितः नाना
 करुणा भाकित से ॥१६॥ तवं तेच फेरिंः सुप्रद्रा तेथें करिंः थोर आकांत मंदीरीं
 पांडवांचिये ॥१७॥ तवं शोकें करुनः गजबडिलें जी सुवनः कदांताचें मनः
 मोहें असे उकललें ॥१८॥ सादोचि जणीः देह आफटिति धरणीः भयगेलें

तवंरुषिसगदंपुसिलेः जीयीयेचापोटिकाय असं॥१७॥ तवंरुषिबोलेकायेः
 अगाइचेपोटिजेआहेः तेतुम्हांसकळांपाहेः यादवांसीकरिलसुंकार॥२०॥
 यासुषिचियाबोलाः भयआलेलेकरांलाः तंवहरिआलाः धर्मकरनंदार
 केसि॥२१॥ मगातेरुषिवचनः झुळासिकेलेश्रवणः तवंरुपोनारायणः नके
 अनसवचनासि॥२२॥ प्रबुद्धयेकसातः तफयातिरुषिवचनकरं अससः मगा
 जाउनिआलुकातिथोतः खडबिकावठेचासिलि॥२३॥ तयाचेनिनिद्या
 लाफेसः तोलागलादोहिंथडीयांसखिआटाकिलानदिसः तयालोखंडाचाः
 ॥२४॥ यादवकुमरहरपलेः मगातिआतांरुषिवचनासिकायचालेः मगा
 तेजातेजालेः म्रुवनाआपुलिया॥२५॥ तवयाजळातः मिनखेळतिबहुतः
 येकेखिळागीकितः आहारमृणोनितायासि॥२६॥ तवंतेथेदीवरुआ
 लाः तीरिंपारधीखेळेंलागलाः मिनतोचिसांपडलाः जयापोटिलोहअस
 ॥२७॥ मीनाचेंपोटफाडीलेः मृणोबरवेंसलसांपडलेः मृणोनिचातलेः

३
मालिसतेणो॥२७॥ तोपा हाठी वरः बाळीचा अवतारः उशिणें घ्यावयासांचा
रः आलाराम अवतारिचें॥२८॥ यारुषिचिया बोलाः रायें जन्मोजये प्रल्लके ला
जीवाळी उसीणें घ्यावयालाः राम अवतारिचें॥२९॥ हेमजला गुनसांगी जे उ
न्मेषें करूनः तवें रुषिबोले वचनः ऐकें राया जन्मोजया॥३०॥ आगारामाचि सि
ताचे उनः गेलाल के चारावणाः तेश्च ही म्हणोनः राम कीर्ति देवरूनः चालिलाः
॥३१॥ यारुषिचिया बोलाः रावो विनवितां जालाः म्हणोजी सहज समयो आ
लाः केसिकथा वोडवलि॥३२॥ जी उदग वचालतां कथाः रामलं के वरिजातां
किर्षिदापर्वतिचिकथाः स्वामिनें हेतिसाहवलि॥३३॥ जीमज आझा केलि स्वा
मिनेंः हे कथा ऐकसि अनयासें करूनः ते समस्या स्वामिनेंः फेडुं आदरिलि॥३४॥
यारायाचिया बोलाः रुषिथोर संतोषलाः म्हणें मलागाराया मलाः हेतु धरि
लाः तेचिकथा ऐक आतां॥३५॥ अगावाळी सुग्रीव वानरः हे दोघे सखे सोह
दरः किर्षि देचे नृपवरः करिति राज्य॥३६॥ तारा सुग्रीवांचि राणिः ते वाळीचे

॥०॥ नेंनेलिअपिळाशकरुनिः तोराघवालागुनिः लंकेसिजातांशरपागेलालाः प्र
॥३॥ वृतांतरासासिसीगीतलाः जीवाळिनेहरिलेतारेलाः रामातुंवधति
तयालाः भायादेईमासीमजा ॥३॥ रामातो आणीकोनमरेजाणः त्याचे
अवघडअसेमरणः सातताउजाणः दुर्गातअसतिदेवटे ॥४॥ तेयेकेचि
बाणोंकरुनिः बिंधोनिपाडावेधरणिः तरिवतयांलागुनिः मस होय ॥५॥
याऐकोनिवचनासिः रामुआल विविदसि श्रितचढविलेंकोदंडासीः
बाणगुणीलाविला ॥६॥ त्रैषाचाअवतारलक्ष्मणः हेकळलेअसेरामालागु
नः मगाबंधुसीजवळिबोलाउन ॥७॥ रामाडोलेराचवे ॥८॥ चरणवेउनिचर
णावरीः तोषुमिसरगडीलत्राणोंकरिः लक्ष्मणकोपीनलाअंतरीः ताउहारीसात
जाले ॥९॥ मगरामेकेलेसंधानः येकेचिबाणोंकरुनः सातहिताउजाणः छेड
निपाडोलेषुमिवरि ॥१०॥ वाळिमयपावलाः तारादिधलिसुग्रीवांलांकी
किंदेचेतयालाः नाज्यदिधलेराचवे ॥११॥ रायारामतोचिजालालुकाः वा

(५)
लितो टिबर जाणः तो उसी णें घ्या वयाला गुनः आला असे नाम अवतारि
चें ॥ ४७ ॥ या ऐको निवचनालाः रावो थोर संतोषलाः म्हणे जीसंदेह फीटलाः
सांगा कथा पुडति ॥ ४८ ॥ मग म्हणे रुषिव्यासः राया पुढे तिकथा परियसः
म्हणे नि ते मालिसः दीवरे लो हो सलवातले ॥ ४९ ॥ तवं ते समुद्रांत फेसा
चिपाणी उठि बहु तः कणसें अयत घणदाट आलि असति ॥ ५० ॥ दुयडीला
गलि पाणीः नदि भयान कटिसेः सहीतः तवं तो चक्रपाणीः काय सांगे याद
वांसि ॥ ५१ ॥ मग काय करि अनंतः सहाले द्वारकेंतः यादव बोलाविले समस्तः
आणि लोक पाळ सकळ हे ॥ ५२ ॥ मग म्हणे रुषिकेसिः उग्रशेन बळि मद्रासिः
उद्धव अक्षरासिः सहीत सकळां ॥ ५३ ॥ तयांसि म्हणे सारंग पाणीः धरुः आतां
सरला आमचा अवतारः तुम्हां ये खादा विचारः सत्वर देखीजे ॥ ५४ ॥ गहि
वंस आला सप्रेसिः कांजि ऐ संकरा रुषिकेसीः तुम्हां विण आम्हां सीः को
ण आधार स्वामियो ॥ ५५ ॥ ना ना गलांति करितिः लोक करुणा माकीतिः ऐसे देवा

श्रीपतिः कां असे विचारिलें ॥ ५६ ॥ आम्ही तुम्ही झीयानें देवाः भोगीला
सर्व सुखाचा उवाः आतां तुम्हां परीजे होइल माधवाः तेचि रिती आम्हां सिः ॥ ५७ ॥
ऐसें कलोक बोलतिः तव अंकरासी मृगेश्रीप्रतिः अगावसुदेव देव कि
वृद्धें असतिः हे तुवां न्याविंवडी काश्रमासि ॥ ५८ ॥ ऐसें देव बोलिलाः वृतांत
नरनारिसि कळलाः तव यथाकाळ आलाः रुषि श्रापवचनान्वा ॥ ५९ ॥
तव आले वसंत मासः यादव म्हणतियेक मेकांसः चला जाउं भालुकातिथी
सः जळक्रीडा खेळावया ॥ ६० ॥ यो वचालिले समस्तः उरु जाले बहुतः
डोइसी वणी खळतः जळत येरि घानिया ॥ ६१ ॥ छपनकोटियादव विरः
डोइहिं हलका लोळ करितियोरः मद्यपान विरः चेतितेथें ॥ ६२ ॥ सुलि आठि
सकळांसीः पाणी भालें हाणतियेक मेकांसीः गुदारे करिये रयेरां सिः जी
कारें भेदिति पाणि भाले ॥ ६३ ॥ भाले जाले खडतरः छपनकोटि पाडीले या

ॐ
दवविरुः श्रोणिता चाचालिलपुरः तिरिंभालुकातिथीचीये ॥६४॥ छपनकोटि
यादवांसः संकारकेलायेकमेकांसः तेमातकलासः इतिजापाविलि ॥६५॥ जी
भालुकातिथिः यादवमिलाले समस्तः मगमृणो अनंतः जालाश्रापरुषिचाः
॥६६॥ तेंरणापावयालगुनः देवआलाअसेनामायपाः कीवाफे डावयारुपाः वा
ळिचेंपाहे ॥६७॥ तयाचेंविंदाणफहेः तोचियकजाणाताहेः हरियेउनिजवंपाहेः
तवंतिरिपडीलेः यादवमस्त ॥६८॥ तेंपाततसेअनंतः मनिहोयविस्मितः मग
हरिनिद्राकरितः वाळिरुपाफे डावयारुपाः ॥६९॥ तोकीकिदैसंजालेः जेकलेडुख
यादवांचेंकेलेः मृणो निनीड्रेनेव्यापलेः इस्वास्तव ॥७०॥ तवंतयागावनांतः वा
लुकाकोळिपारधीसेवतः तवंपायिपंदलखलखितः कलाचियेवामचरणिः
॥७१॥ कोळियानेंडुसनिदेखिलाः मृणोसावजुथोरअसेबैसलाः मृणोनिबा
णुकाटिलाः अवचितातोसलाचा ॥७२॥ बाळलाविलागुणिः हातिचागेलासु
टोनिः तवंतोलागलावामचरणिः कलाचें ॥७३॥ येकपंथकारणादोनिः हेंदेवें
विचारिलेंअंतः करणीः येकेचखेपेकरुनिः दोनिरुपोउगविलि ॥७४॥ वाळि

ने अवचितावधीलाः मृणो निजीवासादि जीवदीधलाः रुथीरे च दुभरिलाः व
 चन उगविलेः द्रौपदि चै॥ ७५॥ आलारे वापसा हाकारिस्तस्तः बोलीला वो
 लके लायत्नः पांडवा नारणा गतरक्षणः घटि श्रोणि तघातले अपुले॥ ७६॥
 अगाये राया परिक्षीति सुताः हेतु जमागे आदि पर्वि सां गीता लिकथाः द्रौपदि
 चिपुजा करिताः पांडु विंचेतले मोगीनि॥ ७७॥ ते समयि द्रौपदिनेः भावे सिगो
 विला श्रीकलः तया वचनारक्षणाः केले देवं॥ ७८॥ आपल्या देउनि रुथीरासि
 पुर्णकेले घटासिः आतां असे मागील मासिः तुज हेतु दिधलि गया॥ ७९॥
 मगराव असे विनवितः जीतुमचे चरया यथार्थः देवं भालुका तिथार्तः दोहि सं
 कल्प उगविले॥ ८०॥ दीवरे विंधीला कलः कथा सांगी जे येथुनः मग मृणो वै
 संप्रायनः परिसराया जन्मोजया॥ ८१॥ व्याधाचानिवाला हातः मग आला धांव
 तः तव हरिमुच्छागतः व्याकुळ असे॥ ८२॥ व्याधे देव असे देखिला थोर मनि
 असे भयालाः वाळिरुप तव तो जालाः देव पाटविला निज दामा॥ ८३॥ मग थोर
 जाला हा हाकारः मृणति वाळिने वधीला सारंग धतः पुर्वदंद वितः निस्तरला

आसें॥८४॥ हाबोल जगीं उगीलाः तवं बळि भद्र अर्जुन आलाः उद्धवधा विनलाः
 अक्षर उग्रवोन॥८५॥ देखो निरुक्ताचिदराः थोर आकांत करिति वळसाः
 मृणाति आहा देवारुषिके राः ऐसें स्वामियां कायकेले॥८६॥ उदर ललहाट पि
 टितिः आकांतें आक्रंदत से क्षीतिः माहां राव्ये रंदना करितिः ग्लोति वदनं क
 रुनियां॥८७॥ मम पार्थ सिमागेन हातः वेपता जाला अनंतः तये वेळिं सत्वः
 फलें घेतलें वीरजेचें॥८८॥ तवं उद्धव गो हरिः कैसि अवचित के लिन वेल
 परिः हे श्रुति आभारिः तुम्हि घातलें कवणाचें ये॥८९॥ देवान सता तुज विषाः
 या जगासि उद्धरिल कवणाः हे विश्व जनक वानेः आधार मोडला नभाचा॥९०॥
 मुनि जनाचि मोडलि सायिः कल्प तरु उमळला पाहिः आतां मीं कसं कायिः
 जाहा जवुड विलें सागरांत॥९१॥ तुज विषा धर्म पोरटो जालाः विश्रांतिचा वि
 सावां तुटलाः सुरवाचा मोडलाः सोहळा आजी॥९२॥ कल्हा सारि खेनि धा
 नः हातिचें गेलें गळोनः जळिं विगलें रत्नः जी उदीधलीयां नसं पडे॥९३॥ डोळी

योचिमोडलिआसःमनासिपडीलेंवोसःकांटिलागलिहृदयासःक्षेम प्रसं
 कवणादेवोंआतां॥७४॥तुजवांचुनिरुषिकेसिःजीविचिमातुसांगोकव २
 णासीःउठाकृणौभोजनासिःकवणासिदेवातुजविण॥७५॥देवातुजवां
 चुनःकवणाचेंकतंमाजर्जननिद्रासमयिंचरणसंवाहनःकरंमिकवणा
 चें॥७६॥तुजवांचुनिजेजेवोवाःतेअवधिपोरटिजालिदेवाःआतांमीमाध
 वाःकायकरंतुजविण॥७७॥मजपूरतेशाभरिःतोंकाहिंचिकेलेनाहिंह
 रिःतेअवस्ताशरिरिःमजकेविसातुजविण॥७८॥मींतुजसवेंयइनः
 मृणोनिधरिलेअसत्तिवरणकांनिरुमजलगुनःदेवाजालेतिरुषि
 केरा॥७९॥जीम्यांअन्यावोकायकेलोःकांमजसिंधरिलाआबोलाःमृ
 णोनिआळंगीलाःउद्भवदेवें॥८०॥आतांअसोयाशोकासःअन्वयोदावि
 लाश्रोतयांसःआवडिपुरेमनासःतवंपरिपाहिजेःयेकादशस्कंदि॥९॥मग
 मृणोरुषिकेसिःउद्भवानकरिशोकासिःतुंजेधवांमजपाहासिःतेधवांजव

लीचअसेन॥२॥ मिंसर्वत्रअसेपाहिः रितागवोमजविणनाहिः हेतपयेक
देसीपाहिः अविनाशरूपअसेअसेमाझे॥३॥ तेयेतनानाहिजातः उपजत
नानाहिमरतः तेअसेअलिप्तनामरूपासि॥४॥ हेनिसअसेनिरंतरः वर्ण
नाहिंआकारुनाहिंअंतिसफेरः मिअवधाचिपरिपूर्ण॥५॥ दुजेनाहिमज
विणः मिअवधाचिअसेजाणः ऐसेहेज्ञानदेवउद्गवासीः सांगीतले॥६॥ सर्वा
स्तरहेभागवतिः आवडीपाहाविश्रान्तिउद्गवासिफणेश्रीपतिः ब्रीकाश्रमा
सिजावेतुम्हि॥७॥ उद्गवातेथेजाउनः मासंकशवेचितनः मिनिरंतरजाणः
स्मरणीअसे॥८॥ सर्वेकृपासियुद्धनतरिकळियुगप्रवेशलजाणः कुडिन
चलेकृणोनः म्याचिअसेवेविलि॥९॥ कमितांआयुष्याचेदिवसः सदन
हितुजआम्हांसः ऐसेबोलेनिरुषिकेशः उद्गवअसेसमजाविला॥१०॥
आतांयेकसांगणेतुम्हांसः मीआतांवेविनयेप्रकृतिसः तुम्हीजळांतसोडा
इसः वाहातजाइलः प्रकृतिहे॥११॥ इसधरितिलवोटुनः वोटयाजगंनाथ

नावं मृणोनः सकळ पुजा जाणाः निचघेडन भोग तेथें ॥१२॥ ऐसें बोलो निरु
 षिके सिः सोडीता जाला प्रकृतिसिः जिवज्योति निघालिके सिः तेज अंबर
 कोदले ॥१३॥ सुर्यासि आंधारें पडिलेः अवचितें आकाश तडलेः क्लृप्त रूप मोन
 लेः क्लृप्त रूपी ॥१४॥ जे विसागरीचें जीवनः सागरि गेले मीळोनः तेथे बोला
 वयाला गुनः काय उरिलि असें ॥१५॥ जे विकर्षुदृति मीळतां येके गडः बोल
 सांगा वयानुरचिका हिः दिपिदीप मीळतां गहिः काय निवाडुत यासि ॥१६॥
 हरिहरी रूप जालाः क्लृप्त निज द्रामा सिंगतः हा हा कास जालाः थोर तेथें ॥१७॥
 क्षिमा लि क्लृप्त मुर्तिः हेवो विलिहितं जीव सीयेत सेका कुलतिः परिकाय करा
 ल पुडतिः कथा पाहिजे चालिल्ली ॥१८॥ असो सर्वत्र असे क्लृप्तः जीवा प्राणा या
 म क्लृप्त मृणोनः क्लृप्त गेलानि मोनः माहा विलुतोचि जाला ॥१९॥ मग ते क्लृप्त
 प्रकृतिः जळि सोडीलि होतिः ते पुजा घेत बोदया जगन्नाथिः ते चरुप ॥२०॥
 तव तेथें हा हा कास जालाः मृणति क्लृप्त अवतारं संपलाः तव दैवधाविन लाष्ट्री

(8)

शाल्यादिक॥२१॥ तवं समाधीकरुनः बळीभद्रं वेवीलाप्राणाः उद्धवेगला
निघोनः बडिकाश्रमासि॥२२॥ तवं चेउनिरथालाः दारकेसिदरुकआ
लाः वतांतरुकिणिसिसांगीतलाः तिणें वेविलातोचिप्राणा॥२३॥ आयारेबा
परुकीणिचिभक्तिः क्लृप्तवियोगनसाहेचितिः जेविज्योतिसवंप्रकाशदिनिः
क्षणनलगतां निघोनिजाये॥२४॥ अथवाअस्तुहोतांरविसिः कीर्णजातिस
रिसीः क्लृप्तवियोगेंतैसिः रुकीणिचालिनी॥२५॥ येकीनारिजापाः समाधीवे
विलेप्राणाः येकीमंदीरिलाविलेअस्तुहोतांरविसिः कीर्णजातिसमुद्रामाजि॥२६॥ येकीकेले
गळपात्राः येकीचेतलेविषासः येदिचउनिशस्त्रासः उदरमाजीसिरिविलि॥२७॥
ऐसेंसोळासहश्रअंतापुरः आपआपपायांसिकेलेंजोहरः तवं आलाभारः
शाल्यादिकांचे॥२८॥ असुरआलेअपरमितः दारकाअसतिलुटितः तेंदेखोनि
यांपार्थः गांजीवामुणचढवितसे॥२९॥ तवंसखगेलेंनिघोनः धनुष्यासनचढेगु
णः मगतोअर्जुनः उगाचिनाहिला॥३०॥ दैत्यजालेअभरः लुटिलेदारकांनग
रः अग्नीलाविलासेआपारः येरघेणेंचेउनिदैत्यगेले॥३१॥ दैत्यगेलानिघोनः

अक्षस्वालिलातथुनः सर्वे वसुदेवदेवकिचेउनः गेला बद्रिकाश्रमासि ॥११॥
 गें अग्नि प्रजळला बहुतः मंदिरं सोफमाडी या जळतः थोर लोको सिजाला आव
 तः वोंचले पळतिः ते थुनियो ॥१२॥ दारका जालि वोसः आकांत जाला लोकांसः
 इति श्री दारकेसः भो विनलितेथें ॥१३॥ हे देखोनः अर्जुन चालिलारथचेउनः
 तवें तो नारायणः काय करिता जाला ॥१४॥ मग समुद्रास म्हणे अनंतः यादव प्रेत
 न्याविं आंतः दारका उदकांतः अवचि बुडवावि ॥१५॥ समुद्रें मानिलें देवाचें वच
 नः समुद्रें केलें उथानः यादव प्रेतें गेलें नः दारका उदकांतः बुडविलि ॥१६॥
 फीरोनि पोहो पार्थः तवें दारका बुडालें उदकांतः अर्जुन होय विस्मितः नकळे खुणा दे
 वावि ॥१७॥ अरे कथा चालतां भारथाः मागें हस्तीसांगीत लिउपतिः आतां प्र
 ळया विस्थितिः तेहि वसे सांगीतलि ॥१८॥ जे चालतां स्वर्गाशे हणः अशंका उ
 पजे लश्रोतयां लागुनः स्वर्ग जातां पंडुनंदनः कलमागें कीपुटे ॥१९॥ जीनावे क
 म्हणुनिः आश्रय दाखविलाः तवें पार्थ हस्तना पुरा चालिलाः नामा विनविश्रो
 तयां लाः पुढील कथा परिसावि ॥२०॥ इति श्री स्वर्गाशे हण द्वीतिय प्रसंगा ॥२०॥ २॥

श्रीगणेशायनमः॥ मगमणे व्यास रुषिः पुढील कथा परीयेसिः कल्लयेउ
निवारकेसीः नाना उद्देग करितुसे॥१॥ अवेताराचे कारणाः येथुनिसरले जाणाः
कल्ला लागुनः कळले असे॥२॥ म्हणो नितो अनंतः नाना धर्म असे करितः
वारकेचे लोक समस्तः भोगीती सर्व सुखः तेथीचे॥३॥ राया वचन परीयसीः का
यसांगो त्या सुखासीः अवधीये वारकेसीः आनंद असे बोसडला॥४॥ ऐसे अ
पतां जाणाः तवं ब्रम्हा आला स्वर्गात येका तपा होनः भेटला असे क
लासी॥५॥ जी सकळ देवा कारणाः जालेः वाळे युग असे प्रवर्तलेः आतां पाहि
न चालिलेः राउळें निज दामाः आलासी॥६॥ जीने मपुरला आयुष्यासः
अदिक वरुषे जालि पंच विसः अवसरे जालि देवांसः खंति तुंम चिकरिता ति
॥७॥ तवं म्हणे रुषिकेरीः हे कळले आहे आम्हांसीः तुम्ही जाउनि सांगादे
वांसीः आम्हि येतो म्हणो नि॥८॥ मग आज्ञा घेउनिः विरंची निघाला तेथु
निः वारके असतां कल्ला लागुनिः नाना उगीति उल्कपात॥९॥ उकी नि

हृथरकतिः अंधकारं दिशा दाटतिः नक्षत्रे तूटो निपडतिः अकस्मात्
॥११॥ नभ होतसे आरक्तः शुभिकं पउगार्च होतः नाना परिचिविद्ये उर्वति
महां भयानक दारके सि ॥११॥ मग हरि विचारी मानसिः मृणो संख्या जालि अ
प्रता रासिः मृणो नि ये दारके सीः चिन्हें उ वि ति भयानके ॥१२॥ मग बोलो उन
कृणः तया सि पुसे नारायणः जी हें उ विले असे विघ्नः काय की जे ऐ सि या सी
॥१३॥ मग ते ब्राम्हण मृण ति देवाः जी पुण्य क्षेत्रिंध मुक्ता वाः जे पों हा उपद्रव
आघवाः होय शांत ॥१४॥ देवा सी गेल असे कळोनः परि उलें घुनये ब्राम्हणा
चें वचनः मग प्रभासे जाउन कलः नाना धर्म करितुसे ॥१५॥ अश्वगज
गोदनः अन्न वस्त्र कांचनः नाना परिचा श्री कलः प्रभासे धर्म करितुसे ॥१६॥
प्रभासे धर्म करि अनंतः तवें काय वर्तलें दारके आंतः यादव चेष्टा करितः अ
धरुषि चिया ॥१७॥ शां बाचिये पोटीः गदें बांधलिका वटिः तया सि असे फु
लेलो हो खिळा मृणो नि ॥१८॥ सो गस्त्री ये चें दिधलेः सवें यादवांचि मुलैः

उगेनिः सामनाचें ॥१०॥ म्हणति पाहे पाहेः जीवाचि सोडी लि सोयेः
कळाचें निडुखे पाहेः आरं वळति पै थोर ॥२०॥ तवं स्या ये कि नागीः आव
रिति नाना परिः म्हणे निवां तराहे क्षण क्षरीः सांगा मात कळाचि ॥२१॥ तवं झोप
दिबोले वचनः अवो काय सांगो तुम्हांला पुनः पागी हे माझी जाणः माले अ
सति खळवळीले ॥२२॥ अवो येव मांसांगो तुम्हांसीः जन्मोनि उपकार केला
आम्हांसिः तो आजीनपिकेसीः मज वस अंतरला ॥२३॥ कौरविं जो हर रचिये
लेंः तै कळे पांडवांसि विवरे नैले ॥२४॥ हरणी राखिलेः पाणी माझे दादोने
॥२५॥ अवो अवकाळि अन्नासीः डुवां सामांगो आला धर्मासिः सखराखिले
रुपिकेसिः संतुष्ट केले तपेश्वरां ॥२६॥ जेथें आम्हासी पडे अडचणिः तेथें मी
बोसायें दादा म्हणोनिः बामा शाये तसे धांवोनिः सांगी तले म्हणीये करी माझे ॥२७॥
आतां मी बोसावों कवजासः माझि जालि बोनि रासः डोळीयां चि आसः तुटालि

प्रस
३

(11)
आजी॥२७॥ येतांमीदेखें कलः धावोनि अवलोकिं वदनः मगक्षेमदेवों क
कालागुनः आवडिधरि जिवेसी॥२८॥ याबाद्यांचितुं टलि आसः आतां
मीक्षेमदेवों कवणासः आजीमाझीयामाहेरासः कांटे असे लागलि॥२९॥
आजीमाझा आधारमोडलाः सागरिंतापावुं डालाः भाइमाझा गेलाः नि
धानहातिचें॥३०॥ आवोमज्जादे गेला सांगोनः जें आम्हिं निज द्वा माजा
उनः परिमाझे कलम लेमन कें देल कायि जाणों॥३१॥ तेणें तांतडीकेलि
थोरिः मजकारणें केल्ला भारिः म्हण निबामाझा केवारिः मज गेलान
पुसता॥३२॥ ऐसिद्रौपदि आक्रंदतः पुनः पुन्हा धरणि वरि आंगटाकीतः
याडुःखे आरंबळतः अवघिये महितकी॥३३॥ द्रौपदि चियागहि वरें क
रुनः डुखें फुटति पाषाणः चक्षुपक्षी जाणः रुदना करिति हस्तना पुरिचो॥३४॥
मगधर्मकाय जाला बोलतः आम्हांसि सांगोन गेला अनंतः आम्हागहाणों

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com